

ترومبوز ورید عمقی:

ترومبوز ورید عمقی عبارت است از بیماری‌ای که طی آن یک لخته خون که در یک ورید تشکیل می‌شود، ممکن است باعث انسداد نسبی یا کامل جریان خون شود و یا رها شده و به ریه برود. این حالت متفاوت از لخته‌های موجود در وریدهای سطحی است که در آن به ندرت لخته‌ها رها می‌شوند. معمولاً ساق یا پایین شکم را درگیر می‌کند ولی گاهی سایر وریدهای بدن را مبتلا می‌کند. در افراد بالای ۶۰ سال شایع‌تر است.

علائم شایع:

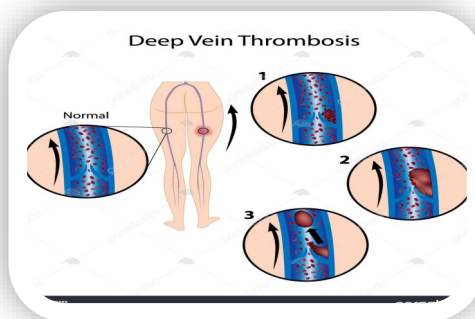
- * گاهی بدون علامت
- * تورم و درد در ناحیه‌ای که توسط ورید تخلیه می‌شود (معمولاً مچ پا، ساق یا ران). تورم در اندام تحتانی هر چیزی در زیر لخته را شامل می‌شود و به انگشتان پا گسترش می‌یابد.
- * حساسیت به لمس و قرمزی نواحی آسیب‌دیده
- * ناراحتی یا درد در راه رفتن. ناراحتی با استراحت بهبود نمی‌یابد.
- * درد هنگام بلند کردن اندام تحتانی و خم کردن پا
- * تب
- * افزایش ضربان قلب

علل:

تجمع خون در ورید که مکانیسم‌های لخته‌کننده خون را بر می‌انگیزد. تجمع ممکن است پس از استراحت طولانی در بستر به دنبال جراحی یا در اثر بیماری ناتوان‌کننده مثل حمله قلبی، سکته مغزی یا شکستگی استخوان رخ دهد.

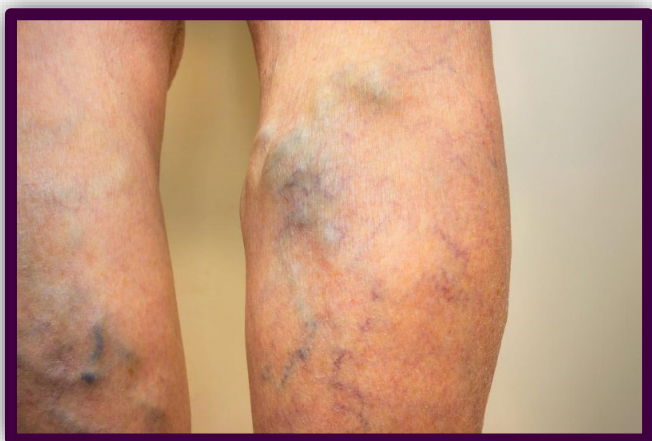
عوامل تشدید کننده:

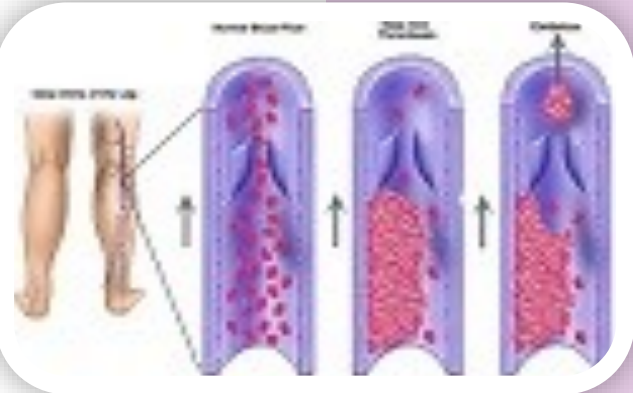
- ◇ افراد بالای ۶۰ سال
- ◇ چاقی
- ◇ استفاده از استروژن موجود در قرص‌های ضد بارداری خوراکی یا برای جایگزینی پس از یائسگی. این امر به ویژه در صورت استفاده از استروژن همراه با سیگار کشیدن خطرناک است.
- ◇ جراحی، سانحه
- ◇ بارداری
- ◇ سرطان
- ◇ اختلالاتی چون نارسایی قلبی، سکته مغزی و پلی‌سیتمی (افزایش غلظت خون)

پیشگیری:

- * در طول بیماری‌ها از استراحت طولانی در بستر خودداری کنید.
- * پس از هرگونه اقدام جراحی یا در طی هرگونه بیماری زمین‌گیرکننده هرچه زودتر حرکت دادن اندام‌های تحتانی را شروع کنید.
- * در مسافرت‌های طولانی یا اتومبیل یا هواپیما، حداقل هر ۱-۲ ساعت، پاهای خود را حرکت دهید.
- * به ویژه در صورت مصرف استروژن، سیگار را ترک کنید
- * عواقب مورد انتظار اگر بتوان از آمبولی ریوی اجتناب کرد، معمولاً با درمان ضد انعقاد قابل‌علاج می‌گردد.

ترومبوز ورید عمقی

دسترسى به مطالب آموزشی با:

(۱) **بارکد:** جهت دریافت مطالب

آموزشی، تصویر مقابل را با دوربین

تلفن همراه خود اسکن نمایید.

(۲) **کانال گپ/ایتا**

<https://gap.im/nursingclinic>

<https://eitaa.com/joinchat/2349335043Ccb0415afa8>

داروها:

ضد انعقاد زیر جلدی یا داخل وریدی برای پیشگیری از گسترش لخته‌ها. ممکن است داروهای حل‌کننده لخته تجویز شوند که به طور فعال، لخته‌ها را حل می‌کنند. برای به حداقل رساندن خطر، آزمون‌های خونی برای پایش اجباری است. ضد انعقادهای خوراکی ممکن است به مدت شش ماه یا بیشتر لازم باشند.

فعالیت در زمان ابتلا به این بیماری

استراحت در بستر تا رفع تمام علائم التهاب. از جوراب‌های کشی مناسب یا بانداژهای کشی استفاده کنید ولی از بند جوراب یا جوراب کشباف بلند استفاده نکنید. هنگام نشستن به مدت طولانی، پاها را بالاتر از باسن قرار دهید. پاها را از بستر بلند کنید به اندازه یک بالش.

عوارض احتمالی:

آمبولی ریه که طی آن لخته رها می‌شود و به ریه می‌رود. جریان خون ریه مسدود شده، باعث مرگ بافت ریه آسیب دیده می‌گردد. تعداد قابل ملاحظه‌ای از بیماران دچار آمبولی ریه، به خاطر بیماری می‌میرند.

تشخیص:

بررسی سطح خونی دی دایمر نیز کمک‌کننده است.

درمان:

اگر لخته‌ها کوچک، محدود به ساق بوده و بیمار توانایی حرکت داشته باشد، درمانی لازم نیست. لخته‌ها غالباً خود به خود رها می‌شوند. برای اکثر بیماران بستری شدن به خاطر تزریق ضد انعقادها و مشاهده عوارض لازم است. در بیماران خاص، اقدام جراحی برای کار گذاشتن یک دستگاه

تهیه‌کننده: کمیته‌ی آموزش و ارتقای سلامت بیمارستان ابن سینا
تأییدکننده: گروه آموزشی روان پزشکی / اداره بهبود کیفیت و ایمنی بیمار

تصویب‌کننده: معاون توسعه مدیریت و منابع

شماره تماس کلینیک پرستاری آموزش سلامت ۰۵۱-۳۷۰۰۲۳۹۸

منبع: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov>